



Тодор Златков

Тодор Златков (1876 - 1919) е македонски револуционер, деец на Македонската револуционерна организација. Во пролетта 1903 година станал самостоен војвода за Мало Мариово. За време на Илинденското востание дејствувал со четата на горскиот началник за мариовскиот реон Никола Русински, а по востанието се борел против грчката вооружена пропаганда во селата Прекопана, Неред, Оровник и Буковик. Учествувал во Балканските и Првата светска војна.

Тодор Златков е роден во 1876 година во битолското село Поешево. Семејството на Златков учествувало во црковните борби против грчкото свештенство на Цариградската патријаршија и за формирање на славјански црковно-училишни општини. Златков учел основно училиште во родното село, а во 1893 година завршил четврти клас во Битолската машка гимназија. Поради немање пари, тој не го продолжил своето образование, туку учителствувал една година во Крушевското село Пуста Река и потоа четири години во соседното село Горно Дивјаци.

Во 1895 година, Тодор Златков бил примен во Македонската револуционерна организација од страна на Лука Церов, кој бил учител во соседното село Цер. Во 1897 година, по наредба на Организацијата, тој се префрлил во родното село, каде учителствувал неколку години. Во овој период, тој организирал револуционерен комитет, како и складиште за оружје за областа Прилеп, Крушев и Демирхисар, кое било сместено во неговата куќа и училиштето.

По предавството Јосиф од село Жабени, кога на почетокот на 1902 година бил откриен каналот за пренос на оружје и биле уапсени повеќе македонски дејци, Тодор Златков станал нелегален и од 22 февруари истата година бил четник во четата на Георги Сугарев. Во пролетта 1903 година станал самостоен војвода за Мало Мариово. За време на Илинденското востание, тој дејствувал со четата на горскиот началник за мариовскиот реон Никола Русински. Тогаш неговиот четник била учителката Екатерина

Динева од леринското село Овчарани.

По задушвањето на востанието, Златков се криел во Битола сè до амнестијата по Мирцштешките реформи. Во 1904 година бил назначен за учител во Леринското село Неред, но надлежните власти набрзо му забраниле да предава и во пролетта 1905 година тој повторно станал нелегален и советник во ревизорската чета на Георги Поп Христов во Леринско и Костурско. Златков зел учество во битки со новопојавената грчка вооружена пропаганда во селата Прекопана, Неред, Оровник и Буковиќ.

Во декември 1906 година Златков бил делегат на Консултативното собрание. Во зимата 1907 година се префрлил во Бугарија, а по амнестијата по Младотурската револуција во 1908 година се вратил во Битола каде работел како учител. Тој беше уапсен и осуден на 15 години затвор за време на акцијата на Младотурците за разоружување. Во летото 1910 година поради турнејата на султанот низ Македонија, Златков бил амнестиран и работел како учител во Битола.

За време на Првата балканска војна тој бил доброволец во Македонско-одринското ополчение во четата на Милан Матов. Во Втората балканска војна, тој го повлекол семејството од Битола, која бил под српска окупација и се населил со него во Софија. Потоа, учествувал во Првата светска војна како војник во Петтиот полк на Единаесеттата дивизија на бугарската армија. Тој на фронтот тешко се разболел и бил преместен во седиштето на 1-та армија во Битола.

Тодор Златков умрел во Софија во 1919 година.